

LEKCIÓK: ÉZS 43, 1-7   MT 5, 20-26

Kol 2, 12 Vele együtt vagytok eltemetve a keresztségben, és vele együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta őt a halottak közül. 13 És titeket, akik halottak voltatok a bűnökben és keresztség nélkül, vele együtt megelevenített, és megbocsátotta minden bűnünket. 14 eltörölte az ellenünk szóló rendelkezéseivel minket terhelő adóslevelet, félretette az útból, és odaszegezte a keresztfára.

15 Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan pellengérré állította őket, diadalmaskodva rajtuk a kereszten.

SZABADULJATOK MEG A RABSZOLGASÁGBÓL!

1.   vele együtt a halálban

Az efézusi börtönből nem börtönablak csőlátással

A mai világ berendezkedett a csőlátásra. A csőlátás egy olyan betegsége a szemnek, amikor a fényt érzékelő idegvégződések a bíborhártyán részben elhalnak. Lát az ember, de csak egy kis részt.

Nagy veszteség, az egyik szem elvesztése, hiszen az orrnyeregtől a jó szem jóval kevesebbet lát. A világnézeti csőlátás jellemzője, hogy bizonyos dolgokba a technika adta lehetőségeivel egyre mélyebbre és egyre távolabbra lát az emberiség, de vak az összefüggések, a Teremtő által alkotott széles látószög észlelésére.

Talán nem lesz idegen az a nonszensz kép, melyet említeni fogok, hiszen fél Európa a futball bajnokságra tapad alkalomról alkalomra. Nemrég az egyik testvérünkkel beszélgettem és megkérdeztem, hogy megfázott, hiszen rekedt volt a hangja. Nem! Drukkoltam a magyaroknak - hangzott a válasz.

A mai általános világnézetek csőlátását szeretném megvilágítani, mint mondtam ezzel a kiélezett és talán mulatságos futball példával.

Egy futballmeccs közvetítéséről van szó. Szenzációsnak tartom a sport közvetítők fölkészültségét, memóriáját és a gyors beszámolási képességét.

A focisták egyenmezben rohangálnak a pályán, és a riporter mondja a nevüket! Csodálatos, 22 név a fejben és a mikrofonban.

Most mégis egy olyan közvetítőről fantáziálok, aki csak a labdára koncentrál. Egyfajta csőlátó riporter fog előttünk megjelenni, aki csak a labdát látja. Nem beszél játékosokról, bíróról és partjelzőkről, főleg nem említi a tömegeket a nézőtéren. Nem számolja a gólokat, nem beszél nyereségről és veszteségről, bajnokokról, csak a labdáról.

Hallgassunk most bele ebbe a közvetítésbe:

A labda repül a levegőben, majd egy futballcipő rüsztyjére pattan. Mivel a levegővel fölfújta rugalmas gömb pattanásánál ugyanakkora a beesési szög, mint a kiesési, a labda menne az említett mechanikai törvény szerint, azonban a cipő erőteljesen előre lendül és még oldalt is mozdul, így a labda, ez a sűrített levegővel megtöltött gömb pörögve, egy ívet leírva egy emberfej koponyája felé tart. A koponyát mozgató izmok előbb hátra húzzák a gömbszerű, csontos testrészt, majd gyors irányváltás következik be és a kapu jobb sarkába csapódna, de egy kéznek nevezett végtag tenyérnek nevezett része az útját állva eltéríti.

Ezután a labdát a tizenegyes pontra helyezik, majd látom, hogy egy lábra erősített stoplis futballcipő belső kávája a kapu bal sarka felé löki nagy erővel, olyannyira, hogy a háló lazasága nyeli el a repülő gömb kinetikus energiáját.

Itt már le is halkítom a meccs közvetítő kollégát.

Természetesen másnap a villamoson és a büfékben élénk vita folyik a túlnyomásos levegővel töltött gömb pattogásairól, mert a tömegeket csak a csőlátó sportriporter tájékoztatja!

Ugye, Testvérek, nonszensz lenne egy ilyen sportriporter. Pedig a Teremtő tagadásával ilyen beszámolóktól hemzsegnek a természettudományi közvetítések.

Bizonyos szempontból egyre alaposabbak, precízebbek ezek a közvetítések, sok-sok tudományos megfigyeléssel a bolygó-labdák

repkedéséről a Naprendszerünkben, csodálatosan kiszámítva a pályáíveket, de a játékosokról, a partjelzőkről, az edzőkről, a bíróról hallgat ez a közvetítés.

Hiányzik a meccs megnevezése. Nincs szó annak értelméről. Nincs szó izgalomról és a küzdelem céljáról. Nem említi a bajnoknak járó serleget, a díjat, melyek messze elvezetnek a labdapattogás világtól a győzelem, az ünneplés a himnusz hallatán való meghatódottság valóságába.

A 90-es évek elején a Londoni Természettudományi Múzeum igazgatója egy az evolúciós elméletet megkérdőjelező riporter kérdésére azt válaszolta:

Uram, ön azt hiszi, hogy én nem tudom, mennyi sebből vérzik ez az elmélet, de belegondolt ön már abba, hogy hány múzeumot kéne átrendezni és hány tankönyvet kéne átírni a világon?

Isten, akinél a Biblia szerint nincs változás, vagy a változásnak még csak az árnyéka sem, Jézus Krisztusban át merte írni a bűneim múzeumba zárt listáját, át merte írni a törvényt a kegyelem tankönyvek evangéliumával. Oda merte szegezni az adóslevelemet a keresztfára.

2. A nagy fordulat: nyitva a börtönajtó

Vele együtt vagytok eltemetve a keresztségben, és vele együtt fel is támadtatok.

Jellemző az emberre, még akkor is, ha templomlátogató keresztyén, hogy elképzelhetetlennek tartja a Föltámadást.

Bibliába mélyedők számára nem a föltámadás a legnagyobb csoda!

Testvérek, ne veszítsük el az összefüggéseket!

Isten, aki a nem létezőből létet teremt, világot, életet, lelket, érzelmet, tudatot alkot: miből állneki a föltámadás elindítása?

A nagy csoda nem a föltámadás!

A nagy csoda Isten halála, a golgotai kereszt!

Hogy vállalta a halálunkat. Nincs olyan intenzív osztály, nincs olyan agonizálás, nincs olyan koporsó, amelybe a Megváltó Jézus Krisztus ne lenne benne.

Canterbury Anzelm: 1094–1098. régi teológiai kérdése:

Cur Deus Homo? Miért lett Isten emberré?

Mai kérdésem: Cur Deus et moriatur? Miért halt meg Isten.

Hogy átírja a rólam írt ítéletet.

Hogyan?

Az odaszegezett adóslevéllel.

3. odaszegezett adóslevél

Van egy félelmetes betegség. A Wikipédia így ír róla:

A társfüggőség vagy **KODEPENDENCIA** a másik embernek, a másik véleményének való kóros alárendeltség, mely lehetetlenné teszi az egyenlőségen alapuló emberi kapcsolatok létesítését.

A Mózes-i rabszolgotörvény leír bizonyos esetet:

2Móz 21:5 De ha a szolga azt mondaná: Szeretem az én uramat, az én feleségemet és fiaimat, nem akarok felszabadulni:

2Móz 21:6 Akkor vigye őt az ő ura a bírák elé, és állítsa az ajtóhoz vagy az ajtófélhez, és az ő ura fúrja által az ő fülét árral; és szolgálja őt mindörökké.

Akarsz-e szabadulni?

Akarsz e a földi függőségektől szabadulni?

A függőség csak valami felső dologtól lehetséges.

A fönti ponttól lehet függeni.

Ha tőled, a teremtettségedtől, az emberi magaslatodtól alacsonyabb

pontoktól függsz, akkor ez rabság. Az bilincs, lánc, mely egy börtönt jelent körülötted, és a börtön-ablak csőlátása lesz úrrá rajtad!

Pál börtönből írja ezt a levelet, de nem a bilincsektől függött és nemszenvedett börtönrács-csőlátásban!

Válts függőséget. Függj Istentől, a Teremtőtől.

Függj Jézus krisztustól, az evangéliumtól és megszabadulsz világnézetileg, és térbelileg is a börtönrács csőlátástól.

Parókus lelkésztársam belegegyezésével augusztus 22-én a délelőtti istentiszteleten több ébredési éneket fogunk bemutatni Hammond orgonás kísérettel, Balogh Tibor grafikusművész énekes szolgálatával.

Hadd hangozzék el itt befejezésül egy, a mai igénket összefoglaló ébredési ének verssora:

Ő békéltette meg mind e világot, Életén nyerte meg váltságodat.
Szögektől átjárva függött a fán ott, S lett mindünk bűnéért szent áldozat.
Vérivel törli el mind a mi vétünk, Golgota fáján az ítéletet,
Ő, a Bíró halt meg önmaga értünk, S immár az üdvösség miénk lehet.

Mért térne vissza a rab, ha szabad lett, Önként rabéletre szánva magát?

Kárhozat útjáról hívtál ki engem, El többé senki sem ítélni már.

Ujjongó énekkel egyre csak zengem: Vége a rabságnak, száll a madár!
Ámen!